

CỔ GIỮ CHÂN CON KHỎI ĐIỀU XẤU XA!

... Ngày 13-2-2005 nữ tu **Lucia Dos Santos** qua đời hưởng thọ 98 tuổi tại Đan Viện Kín Cát-Minh ở Coimbra, Bồ Đào Nha. Chị Lucia là một trong ba trẻ chăn chiên được hồng phúc trông thấy Đức Mẹ MARIA hiện ra tại làng Fatima vào năm 1917. Hai trẻ chăn chiên kia là Phanxicô Marto (1908-1919) và Giaxinta Marto (1910-1920) được Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II (1978-2005) tôn phong chân phước ngày 13-5-2000 tại Fatima.

Sau đây là chứng từ của hai người cháu của 2 chân phước Phanxicô và Giaxinta Marto. Bà Giacinta Eugenia Vieira Marto và ông Antonio Henrique Vieira Marto.

Thân phụ của hai người này là ông Josè, anh cả của hai chân phước. Ông Nội là Manuel Pedro Marto (1873-1957) và bà Nội là Olimpia de Jesus Santos. Trong khi nữ tu Lucia Dos Santos là Chị Em họ của ông Josè. Như vậy bà Giaxinta và ông Antonio gọi Chị Lucia bằng Cô. Bà Giaxinta và ông Antonio nói về Ông Bà Nội như sau.

Nội chúng tôi cho rằng hai chân phước Phanxicô và Giaxinta là hai trẻ bình thường nhưng được hấp thụ một nền giáo dục tôn giáo thật tốt, giống như hầu hết các gia đình Công Giáo tại Fatima. Nội dạy dỗ con cái thật chu đáo vì chính Nội là tín hữu sống đạo chân thành. Thân phụ chúng tôi cũng giáo dục con cái y như thế. Nơi gia đình, mỗi ngày chúng tôi đều lần hạt Mân Côi chung. Nội chúng tôi vừa đạo đức vừa có lòng bác ái. Nội thường nói với Bà Nội: *"Ngày nào không làm phúc là ngày đó coi như bỏ đi! Bà nên nhớ mình từ đâu đến và sẽ đi về đâu và hãy từ bỏ mọi phù-du thế trần!"* Ông Nội dành cho Bà Nội một tình yêu nồng nàn thắm thiết cho đến khi hai người nhắm mắt lìa đời.. Bà ra đi trước, và đúng 10 tháng sau, ngày 3-2-1957, Ông cũng ra đi theo Bà.

Về những lời khuyên thực tiễn của Chị Lucia dos Santos, bà Giacinta kể lại rằng. Tôi thường đến thăm Cô Lucia nơi Đan Viện Kín Cát-Minh. Tôi kể cho Cô nghe về đời sống của tôi và xin Cô lời khuyên dạy.

Hồi ấy tôi theo học tại Coimbra và có một chàng trai cứ lẻo-đẻo tìm cách gặp mặt tôi hoài. Tôi liền đến kể cho Cô Lucia nghe và hỏi phải làm gì. Cô trả lời:

- *Ngày xưa cha mẹ thường đưa con gái đến trường. Ngày nay thì con gái phải có "đầu óc ngay ngắn" nghĩa là cháu phải tự lo lấy thân, phải sống thật nết na đức hạnh.*

Sau khi kết hôn, tôi cũng thường đến gặp Cô, nhất là khi có những xích mích cãi cọ với chồng tôi.

Những lúc ấy, Cô nói với tôi:

- *Khi nào cháu tức giận với chồng, cháu nên mang kính râm, để nhìn thấy người khác dưới một màu khác, bởi vì chồng cháu là một người rất tốt!*

Một lần khác, chồng tôi vì công ăn việc làm phải di chuyển đến một thành phố khác, cách xa nơi chúng tôi đang sống, để lại tôi ở nhà một mình với hai đứa con còn nhỏ tuổi: một đứa 2 tháng và đứa kia hơn một tuổi. Thế là tôi đến xin Cô Lucia cầu nguyện để chồng tôi sớm trở lại gia đình. Cô nói với tôi:

- *Được, Cô sẽ cầu nguyện cùng Đức Bà. Nhưng cháu cũng phải hiệp ý cầu nguyện với Cô nữa.*

Cô cũng nói với tôi:

- *Cháu phải sống thật tử tế tốt lành vì chồng cháu đã là một vị thánh!*

Liên quan tới bí mật Fatima thứ ba, khi chưa được công bố, nhiều người thường kháo láo với nhau và

đồn rằng, bí mật Fatima thứ ba tiên báo những điều khủng khiếp về ngày tận thế. Khi có ai trong gia đình chúng tôi hỏi thì Cô Lucia trả lời:

- *Anh chị em bà con họ hàng chỉ nên lo lắng một điều duy nhất là sống trong tình trạng ơn thánh. Khi một người có ơn nghĩa cùng Chúa thì chả có gì phải lo âu hoặc sợ hãi.*

Những lời khuyên của Cô Lucia thường rất đơn sơ, dễ hiểu và rất thực tế ở thế gian này. Cô diễn tả giản dị để ai cũng có thể hiểu và chấp nhận. Cô cũng hỏi thăm tin tức sức khoẻ người thân trong gia đình và những người quen biết trong làng xóm.

Về phía ông Antonio ông nói về Cô Lucia Dos Santos như sau. Tôi nhớ rõ vào năm 1974, trước khi diễn ra cuộc bầu cử chính trị, Cô Lucia dặn dò:

- *Phải cẩn trọng chọn cho đúng ứng cử viên, bởi vì đây là thời kỳ hơi đen tối và hỗn loạn. Cháu nên nhớ, bàn tay cháu làm dấu Thánh Giá cũng là bàn tay cháu bỏ lá phiếu cháu chọn!*

Cô Lucia của chúng tôi rất kín đáo và dè dặt. Khi làm chuyện gì hoặc nói lời nào, Cô luôn luôn qui chiếu với Phúc Âm. Cô đặc biệt nhấn nhủ:

- *Hãy ý tứ vì có những người là chó sói mặt lốt chiên. Nhưng cho dù họ là ai đi nữa, cũng có thể nhận ra được. Bởi vì, con người thường tỏ lộ nhân cách đích thực của mình qua các hành động: lành-dữ tốt-xấu.*

... Nay con, hãy lắng nghe và đón nhận lời thầy dạy bảo, để năm tháng đời con được thêm nhiều. Thầy dạy cho con biết lối khôn ngoan, dẫn con đi trên đường ngay nẻo chính. Khi con đi, bước chân sẽ thênh thang, con có chạy cũng không hề vấp ngã. Hãy bám chắc vào lời nghiêm huấn, con chớ có lìa xa, nhưng gắng mà tuân giữ, vì đó là sự sống của con .. Đường người công chính tựa ánh bình minh, rực rỡ thêm cho đến hồi chính ngọ .. Đòi mắt con, hãy nhìn ngay phía trước, ánh mắt con, hướng thẳng trước mặt con. Đường con đi, hãy san cho phẳng, ước chi mọi nẻo con bước được an toàn. Đứng quanh bên phải, chớ quẹo bên trái, cố giữ chân con khỏi điều xấu xa (Sách Châm Ngôn 4,10-13/18/25-27).

(“MARIA di Fatima”, Rivista mensile di spiritualità, Anno 9, n.4, Aprile 2007, trang 7-10)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt